

Arrest

nr. 322 684 van 28 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 2 december 2000 en over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken.

U werd geboren in Warri, Delta State, en groeide er op. U ging er naar school en werkte er ook als kleermaker. In 2015 verhuisde u naar Benin en behaalde u SS2.

Op 14 mei 2016 vertrok u uit uw land en ging u via Niger naar Libië waar u drie maanden verbleef. In augustus 2016 maakte u de oversteek naar Italië waar u asiel aanvraag op 5 oktober 2016. U kreeg een weigeringsbeslissing en ook in beroep werd dit tot tweemaal toe bevestigd. U besloot daarom naar Duitsland te gaan en diende daar op 18 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U kreeg echter te horen dat Duitsland niet verantwoordelijk was voor het behandelen van uw asielaanvraag en u besloot in februari 2019 te vertrekken naar Nederland. Ook daar diende u een asielaanvraag in op 15 februari 2019,

maar kreeg ook hier hetzelfde te horen. U werd overgebracht naar Italië op 5 juli 2019. In augustus 2019 vertrok u naar Frankrijk en op 27 augustus 2019 diende u ook daar een asielaanvraag in. Nog voor een beslissing kon worden genomen, reisde u verder naar België in november 2019.

U kwam toe op Belgisch grondgebied op 11 november 2019 en diende op 14 november 2019 uw verzoek om internationale bescherming in. U was echter niet aanwezig op uw persoonlijk onderhoud waardoor het CGVS volgende beslissing nam op 1 juli 2021: beëindiging van de behandeling van het verzoek. In januari 2021 keerde u bovendien terug naar Italië om daar te gaan voetballen en bleef daar een jaar en tien maanden. Op 26 oktober 2022 kwam u terug toe op Belgisch grondgebied en twee dagen later, op 28 oktober 2022, meer dan drie jaar later, diende u nogmaals een (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 24 november 2022 werd uw eerste volgend verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS omwille van formele redenen aangezien de door u aangehaalde asielmotieven nog niet inhoudelijk waren beoordeeld. U haalt aan niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omwille van uw seksuele oriëntatie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: een kopie van 'extract from crime diary', een kopie van uw interview voor de Italiaanse asielinstanties en diens beslissing, een brief van uw huidige vriendin, brieven van boysproject, en enkele foto's.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en vervolging te vrezen wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het Commissariaat-generaal echter er niet van overtuigd dat u homoseksueel zou zijn. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U bent er echter niet in geslaagd om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste context te objectiveren. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegde bij de Italiaanse asielinstanties op fundamentele wijze verschillend zijn van de verklaringen die u bij het CGVS aflegde. U diende op 5 oktober 2016 in Italië reeds een verzoek om internationale bescherming in. Er werd u meerdere malen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd of u hetzelfde relaas vertelde bij zowel de Italiaanse als bij de Belgische asielinstanties, waarop u telkens bevestigend antwoordt (NPO, p.27-28). Nochtans blijkt uit het transcript van uw interview in Italië dat uw relaas op belangrijke en tevens essentiële punten verschilt met het feitenrelaas dat u voorlegt aan de Belgische asielinstanties (toegevoegd aan administratief dossier). **Zo blijken de vervolgingsfeiten in uw land van herkomst op pertinente elementen te verschillen.** Voor de Italiaanse asielinstanties verklaart u dat u op een avond in augustus 2015 werd vastgehouden, maar nog kon weggrennen voordat de politie uw gegevens kon noteren. Er werden bijgevolg geen specifieke beschuldigingen tegen u geformuleerd. Voor de Belgische asielinstanties verklaart u daarentegen opgepakt te zijn op het internaat op 14 februari 2016. U zou in hechtenis gezeten hebben tot 29 februari 2016 en vertrok op 14 mei 2016, twee dagen voordat u voor de rechtbank diende te verschijnen. Op geen enkel moment maakte u in Italië notie van uw partner, of jullie hechtenis. Nochtans meent u in België dat dit de oorzaak was waarom u uw land verliet. Dat u hierover zulke tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch kelderen.

Ook andere aspecten van uw asielrelaas, zoals de aanleiding waarom u naar Benin City verhuisde, verschillen. Zo meent u in Italië dat u op zestienjarige leeftijd naar Benin City verhuisde met uw familie. Om

uw ouders financieel te ondersteunen, ging u te werk als sekswerker ook al wist u dat dit een risico inhield. Een man vertelde u immers dat u hiermee veel geld mee kon verdienen. U ging naar clubs, een hotel of naar het huis van uw klanten. Voor de Belgische asielinstanties daarentegen verklaart u dat u alleen naar Benin City ging om daar school te volgen nadat u geen fashion mocht studeren van uw vader. U kreeg een relatie met uw kamergenoot. Op geen enkel moment verklaart u dat u geld verdiende als sekswerker. Meer zelfs, wanneer er u expliciet mee wordt geconfronteerd dat u in Italië verklaarde dat u zich diende te prostitueren, ontkent u dit gezegd te hebben (NPO, p.28). Verder legt u ook geen eenduidige verklaringen af met betrekking tot uw geboortjaar. Waar u in Duitsland en Frankrijk van mening bent dat u geboren bent in 1998, verklaarde u in Italië dat u eigenlijk geboren bent in 1992. Voor de Belgische asielinstanties daarentegen geeft u dan weer aan dat u geboren bent in 2000. Uit bovenstaande opmerkingen blijkt bijgevolg dat u twee verschillende asielrelazen voorschotelde in Italië en België die op pertinente aspecten verschillen van elkaar. Niet enkel is dit buitengewoon frappant, maar ze leggen logischerwijze een grote hypotheek op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Niet alleen staan uw Belgische en Italiaanse verzoeken om internationale bescherming bol van incoherenties waardoor uw algehele geloofwaardigheid danig in gedrang komt. Daarnaast slaagt u er geenszins in om aannemelijk te maken dat u homoseksueel bent.

Uit uw verklaringen over hoe u in Nigeria een relatie bent begonnen blijkt niet de minste doorleefdheid, noch enige voeling met de situatie van homoseksuele mannen of met de specifieke context in Nigeria.

Zo zijn ten eerste de verklaringen die u aflegde over de ontdekking van uw seksualiteit weinig overtuigend. Zo geeft u eerst aan dat u zich aangetrokken voelde tot mannen in Warri, toen u 11 jaar was en begon met crossdressing (NPO, p.17). U meent dat toen u zich begon te kleden als een vrouw opmerkte dat u wel eens gay zou kunnen worden (NPO, p.19). Wanneer er hierop dieper ingegaan wordt, antwoordt u, in tegenstelling tot uw vorige verklaringen, dat u pas in Benin City uw geaardheid ontdekte. Bovendien bent u van mening dat u uw seksuele oriëntatie gekregen heeft door uw toenmalige partner. Zo verklaart u "ik denk dat ik het van J. heb gehad" en u het "leerde van hem" (NPO, p.16, p.20). Hij was namelijk "diegene die er voor zorgde dat ik gay werd" (NPO, p.22). Gevraagd of u ooit dan homoseksueel zou zijn geworden als u J. niet zou zijn tegengekomen, antwoordt u dat u een crossdresser zou zijn geworden, maar niet gay (NPO, p.22). Uit de weinige woorden die u gebruikte om de ontdekking van uw seksualiteit te beschrijven, lijkt het dan ook zo te zijn dat u homoseksualiteit beschouwt als een soort club waarin u geïnitieerd diende te worden en waarover je kan beslissen of je er al dan niet tot toetreedt. Bovendien gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u over dit gebeuren geen doorleefde en specifieke verklaringen kan afleggen.

Bovendien is het ook niet geloofwaardig dat u tijdens uw eerste relatie met een man, die minstens 11 maanden duurde, nooit enige interesse hebt getoond voor de ontdekking door uw partner van zijn seksuele geaardheid, een moment dat in zijn leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt. Zo verklaart u dat u niet weet hoe uw toenmalige partner ontdekte dat hij aangetrokken was tot mannen en meent u dat dat een vraag is die hij zou moeten beantwoorden (NPO, p.27). Ook heeft u geen idee of u zijn eerste partner/relatie was, want u stelde niet veel vragen aan hem (NPO, p.16). Wel denkt u dat hij het leerde van andere jongens (NPO, p.20). Ook in deze context geeft u aan dat seksuele oriëntatie aan te leren valt. Wanneer de dossierbehandelaar u vraagt over hoe uw relatie tot stand kwam, blijken ook hier uw verklaringen vaag en alles behalve doorleefd. Zo verklaart u dat u niet begreep hoe de relatie begon, maar dat hij u zag als een vrouw en jullie elkaar begonnen te begrijpen (NPO, p.16). Toen hij voorstelde een relatie te beginnen zag u er bovendien geen graten in. Hij was lief voor u en gaf u dingen (NPO, p.21). Het is ook vreemd te noemen dat u in een specifieke omgeving/maatschappij waar homoseksualiteit als iets erg negatief wordt beschouwd, en waarin u toch bent opgegroeid, dat u amper kanttekeningen plaatst, of gevoelens van angst en twijfel vermeldt, wanneer het gaat over de beweerde ontdekking van uw seksuele geaardheid en of de beleving van uw eerste relatie met uw eerste mannelijke partner. Wanneer u gevraagd wordt om deze relatie te omschrijven, getuigt uw antwoord evenmin van enige doorleefdheid. Zo geeft u aan dat "het was cool. Vriendelijk". Verder geeft u aan dat jullie allebei supporter van Manchester waren en een hechte connectie hadden. Hij was een vriend (NPO, p. 21). Er wordt bijgevolg gevraagd wat maakte dat jullie een relatie hadden en niet gewoon goede vrienden waren. U geeft aan enkel dat jullie gevoelens voor elkaar hadden en er waren voor elkaar (NPO, p.21) zonder verder enige doorleefde details te geven. Gevraagd wie er op de hoogte was van jullie relatie, antwoordt u dat er enkele jongens hiervan wisten. U gevraagd of er daar ooit iets over gezegd werd, antwoordt u naast de vraag (NPO, p.21). Ook wanneer de vraag even later nogmaals gesteld wordt, ontwijkt u de vraag (NPO, p.22).

Uit uw verklaringen blijkt niet de minste reflectie over de beleving van uw beweerde geaardheid in een homofobe maatschappij, noch kan u aannemelijk maken dat u in Nigeria werkelijk een relatie had met een

man. Gezien er geen geloof kan worden geacht aan uw geaardheid, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die daaruit zouden voortvloeien. Dat u bovendien op geen enkel moment tijdens uw asielprocedure in Italië melding maakte van uw toenmalige partner, noch van uw beweerde arrestatie, haalt de geloofwaardigheid van uw asielmotief finaal onderuit.

U verklaart immers dat u samen met uw partner betraptd werd nadat u de deur niet toe en op slot had gedaan. U geeft aan dat u tijdens de periode van elf maanden nooit op de hoogte was van het wettelijk kader in Nigeria betreffende homoseksualiteit, noch over de algemene opinie hierover. U verklaart deze onvoorzichtigheid doordat u geen weet had dat het als slecht gepercipieerd werd. Gezien u eerder verklaarde dat u uw seksuele geaardheid heeft aangeleerd door uw toenmalige partner, wordt er u dan gevraagd of uw partner wist over de situatie van homoseksuelen in Nigeria waarop u antwoordt dat u vermoedt van wel (NPO, p.22). Het is opvallend dat dit in een vijandige sfeer zoals die in Nigeria ten aanzien van homoseksuelen nooit ter sprake kwam. Bovendien verklaarde u dat veel jongens “het” doen op school. Zo waren er twee dichte vrienden en dan nog een ander koppel waarover u spreekt tijdens het persoonlijk onderhoud. U gevraagd wat zij u vertelden hierover, geeft u aan dat het voor jullie allemaal normaal was, fun. Bovendien meent u niet te weten of zij op de hoogte waren van de situatie van homoseksuelen in Nigeria (NPO, p.22). Ook zocht u zelf geen informatie op over dit onderwerp hoewel u verklaart dat u al sinds uw 11 jaar voelde dat u “het zou kunnen zijn” (NPO, p.19). Bijgevolg was het pas bij uw aanhouding dat u op de hoogte gebracht werd over het verbod op homoseksualiteit in Nigeria (NPO, p.20). Dat u niets wist over de mogelijke gevolgen en straffen die homoseksualiteit met zich meebrachten in een extreem homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, hoewel u vrienden had die ook homoseksuele relaties hadden, uw partner kennis had over homoseksualiteit en u reeds op jonge leeftijd een vermoeden had over uw geaardheid, is bijgevolg frappant. Het is vooral erg bedenkelijk, en bijgevolg ongeloofwaardig, dat u zelfs aangeeft nooit iets gemerkt te hebben van de vijandige houding ten aanzien van homoseksualiteit in het algemeen in uw land van herkomst, tot uw beweerde aanhouding nadat u betraptd zou zijn met uw partner. Het komt in het geheel niet geloofwaardig over dat u tijdens de beweerde ontdekking van uw geaardheid zich nooit enige vragen zou hebben gesteld over uw seksuele oriëntatie en bijgevolg nooit enige gevoelens van onzekerheid, angst of twijfel zou hebben gekend, in een dergelijk homofobe omgeving, noch dat u zich ooit enige vragen zou hebben gesteld over de manier waarop homoseksuele personen worden gepercipieerd in de Nigeriaanse samenleving. Dat u zelfs niet op de hoogte was van het verbod op homoseksualiteit in Nigeria, tot uw beweerde aanhouding, slaat dan ook alles – zeker omdat u tegelijkertijd toch aangeeft verschillende personen te kennen die tevens homoseksueel waren.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u geregeld struikelt over bepaalde begrippen. Gevraagd of u dan meent dat een mannelijke crossdresser automatisch gevoelens heeft voor een man, antwoordt u eerst dat u het niet weet (NPO, p.16-17). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u opeens dat deze gelinkt zijn aan elkaar om dan even later uw antwoord terug aan te passen en te verklaren dat homoseksualiteit los staat van crossdressing (NPO, p.17). Uw steeds wisselende verklaringen hierover getuigen van weinig voeling met de materie. Dat blijkt des te meer wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat uw huidige partner een transgender vrouw is en wanneer u gevraagd wordt welk voornaamwoord er best gebruikt wordt voor haar, antwoordt u met “zij” (NPO, p.11, 25). Toch valt op te merken dat u doorheen het persoonlijk onderhoud verschillende malen naar uw partner refereert met het voornaamwoord “hij”. Wanneer de protection officer u dan ook vraagt of zij voor u een man of een vrouw is, antwoordt u een man, maar zij zichzelf liever als vrouw ziet (NPO, p.25). U ziet haar echter als een man (NPO, p.25). Dat u steeds de verkeerde voornaamwoorden gebruikt wanneer het over uw partner gaat alsook haar gender niet zou accepteren, is merkwaardig.

Ook de kennis over uw huidige partner blijkt miniem te zijn en slaagt u er niet in te overtuigen. Gevraagd hoe de naam is van de persoon, antwoordt u dat haar naam niet kan uitspreken omdat het een Spaanse naam is. Hoewel het een prille relatie is, kan er toch verwacht worden dat u de naam van uw partner wel kent. Ook de leeftijd van uw partner weet u niet en u slaagt er ook niet in te situeren in de tijd sinds wanneer zij in België vertoeft (NPO, p.25). Gevraagd wat jullie zoal doen, blijft u ook steken bij vage en algemene antwoorden, zelfs wanneer de protection officer hier naar doorvraagt. Zo verklaart u “we zien elkaar. Ik ga bij haar, we doen dingen samen. We doen veel dingen samen” (NPO, p.11-12).

Verder, heeft u weet van Lil Nas, maar wanneer er gepolst wordt naar uw kennis over andere homoseksuele mannen in de voetbalwereld, waar u zelf actief in bent, bent u toevallig de naam vergeten (NPO, p. 26). Meer zelfs, wanneer er gevraagd wordt wat u vond over de commotie rond het WK voetbal, heeft u totaal geen idee over welke commotie de protection officer het heeft en verklaart u dat het ergste moment voor u was wanneer u niet wist voor welk land u diende te supporteren (NPO, p.27). Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn over de discussie betreffende de LGBTIQ+ rechten in Qatar, de sancties voor de OneLove armbanden, de confiscatie van regenboogvlaggen of de homofobe spreekwoorden tijdens enkele wedstrijden is vreemd te noemen zeker gezien uw affiniteit met deze sport (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie voor van een extract uit de "crime diary". Dit betreft een politierapport gaande over de aanleiding van uw arrestatie en het gerechtelijk vervolg hiervan. Aangezien u er niet in slaagde uw beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken, zijn ook de vervolgingsfeiten die u meent hierdoor te hebben gekend, ongeloofwaardig. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeende arrestatie en hechtenis. Ook uw verklaringen hieromtrent weten niet te overtuigen. Zo meent u dat nadat u twee weken aangehouden werd, u vrijgelaten werd in afwachting van het proces. In die tussentijd ging u terug gewoon weer naar school. Opvallend gezien de security van die school jullie net op heterdaad betrappt zou hebben. Het is dan ook ten zeerste merkwaardig dat jullie na jullie vrijlating gewoon weer les konden volgen alsof er niets gebeurd was (NPO, p.24).

Verder legt u ook nog foto's voor van u en een brief van uw huidige vriendin en brieven van het CAW - Boysproject. Er dient hierbij te worden gewezen dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen en zoals hierboven aangehaald weet u hoegenaamd niet te overtuigen wat de beweerde oorzaak van uw problemen in uw land van herkomst betreft. Tot slot hebben gekopieerde documenten geen bewijswaarde.

Bovenstaande vaststellingen leiden in elk geval tot de conclusie dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat betreft de beweerde oorzaak van uw problemen in uw land van herkomst, met name uw beweerde seksuele oriëntatie. Zo legt u veelvuldige en manifeste tegenstrijdige verklaringen af voor de Italiaanse en Belgische asielinstanties over de beweerde problemen die u zou hebben gekend in uw land van herkomst naar aanleiding van uw beweerde homoseksualiteit. Over uw seksuele geaardheid zelf kan u evenmin overtuigende verklaringen afleggen. Zo zijn uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid en de beleving van uw eerste relatie met een mannelijke partner heel weinig doorleefd, en niet passend in de specifieke homofobe context in uw land van herkomst. De vaststelling dat u zich niet eens bewust was van deze negatieve bejegening van homoseksuele mannen in Nigeria tot het moment van uw beweerde arrestatie is ook erg vreemd en bijgevolg ongeloofwaardig te noemen. Zo geeft u duidelijk aan geen affiniteit te hebben met de leefwereld en met de context waarin homoseksuele mannen zich moeten bewegen in uw land van herkomst. Aangezien uw homoseksuele geaardheid bijgevolg in twijfel wordt getrokken, kan evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker ontwikkelt het verzoekschrift als volgt:

"1. De verzoekende partij betwist het besluit van de verwerende partij in de bestreden beslissing. Er wordt namelijk gesteld dat uit het geheel van vaststellingen zou blijken dat in hoofde van de verzoekende partij er geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld. De verzoekende partij bepleit echter dat dit besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

[...]

4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker genoot bovendien slechts een beperkt onderwijs. Hij ging slechts tot de vijfde graad van het middelbaar onderwijs naar school. Daarnaast was hij werkzaam als kleermaker.

Verder kan er niet zonder meer worden gesproken over "tegenstrijdige" of "gebrekkige" verklaringen die verzoeker heeft afgelegd, waartoe wel werd geconcludeerd in de bestreden beslissing. Er zijn meerdere verklaringen mogelijk waarom verzoeker niet meer in de mogelijkheid was om uitvoerige toelichting te geven bij verschillende vragen die werden gesteld en waarom er mogelijke verschillen zijn opgetreden in de verklaringen die hij heeft afgelegd.

Het staat namelijk vast dat de gebeurtenissen waarover verzoeker werd ondervraagd reeds jaren geleden hebben plaatsgevonden. Door de verstreken tijdsperiode, is het niet onaannemelijk dat er zich verschillen

kunnen voordoen in de herinneringen die verzoeker. De herinneringen van verzoeker zijn immers onderhevig aan vervaging, waardoor er verschillen of “vaagheden” kunnen ontstaan.

Dit geldt temeer omdat er ook een ruime tijd zat tussen de interviews die verzoeker heeft afgelegd. Het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dateerde reeds van 17 november 2022, terwijl verzoeker pas later (op 12 januari 2023) een eerste persoonlijk onderhoud had. Het is niet onlogisch dat er door dit tijdsverloop verschillen kunnen ontstaan tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht. Dat verzoeker moeite had om deze gebeurtenissen in de tijd te situeren, doet hieraan geen afbreuk.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

5. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de homoseksualiteit van verzoeker niet zou zijn aangetoond, hetgeen hij ten stelligste betwist.

Een aangevoerde geaardheid kan aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijk geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 8).

Verzoeker wijst erop dat het niet evident is om een homoseksuele geaardheid te bewijzen. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeker, gelet op zijn biseksualiteit.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid.

Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van de betrokken verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen dan ook het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst.

Er moet worden nagegaan of verzoeker coherente en doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksuele geaardheid, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld.

Er mag in dat geval van een verzoeker worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

6. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er zich fundamentele verschillende zouden voordoen tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in Italië ten opzichte van de verklaringen die hij heeft afgelegd in België.

Verzoeker benadrukt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd in Italië reeds lang geleden werden afgelegd, nadat hij een verzoek tot internationale bescherming had ingediend op 5 oktober 2016.

Er kan daarom niet zonder meer worden gesproken over “tegenstrijdige” of “gebrekkige” verklaringen die verzoeker heeft afgelegd, waartoe wel werd geconcludeerd in de bestreden beslissing. Er zijn meerdere verklaringen mogelijk waarom er mogelijke verschillen zijn opgetreden in de verklaringen die hij heeft afgelegd. Het staat namelijk vast dat de gebeurtenissen waarover verzoeker werd ondervraagd reeds jaren geleden hebben plaatsgevonden. Door de verstreken tijdsperiode, is het niet onaannemelijk dat er zich verschillen kunnen voordoen in de herinneringen die verzoeker. De herinneringen van verzoeker zijn immers

onderhevig aan vervaging, waardoor er verschillen of “vaagheden” kunnen ontstaan. Hierdoor was verzoeker in de veronderstelling dat zijn verklaringen die hij eerder had afgelegd in Italië vergelijkbaar waren met de verklaringen die hij heeft afgelegd in België.

Hoe dan ook, benadrukt verzoeker dat zijn verklaringen individueel dienen beoordeeld te worden, waardoor het niet kan volstaan te wijzen op de eventuele verschillen die zijn ontstaan in de tijd tussen de verklaringen afgelegd in België en Italië.

7. De aangehaalde inconsistenties door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn niet van die aard om te veronderstellen dat de seksuele geaardheid van verzoeker niet oprecht zou zijn.

Voor verzoeker was het niet evident om in Nigeria een relatie te hebben met een man. Verzoeker vertelde over zijn bewustwordingsproces en hoe hij zich hierbij voelde, zonder dit louter te reduceren tot een fysieke verbintenis. Verzoeker heeft zich verzet tegen de homoseksuele gevoelens die hij had, hetgeen hij omschreef als een seksuele oriëntatie die werd “aangeleerd” (wat wijst op een stapsgewijze bewustwording).

Verzoeker worstelt, tot op heden, met zijn homoseksualiteit. Dit uitte zich ook in de antwoorden die verzoeker gaf op erg directe vragen over zijn homoseksualiteit. Indien verzoeker niet oprecht zou zijn over zijn gevoelens, zou hij deze weerstand ten opzichte van zijn homoseksualiteit niet hebben vermeld.

J. was voor verzoeker een erg belangrijke persoon in zijn leven, zoals hij heeft uitgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker benadrukte herhaaldelijk hoe de gedragingen van J. voor verzoeker niet te “weerstaan” waren en hoe hij zich hierbij voelde. Hiermee bedoelde verzoeker dat hij zich verzette tegen zijn homoseksuele gevoelens, maar J. zich doorheen dit verzet kon “wringen” en gevoelens kon opwekken bij verzoeker die voor hem erg natuurlijk overkwamen. Verzoeker gaf daarbij verder aan dat zij hun relatie geheim hebben gehouden en dat hij deze enkel beleefden indien zij alleen waren met elkaar. Dit getuigt er wel van dat verzoeker op zijn hoede was en rekening hield met de gevolgen van hun relatie (waarop onder meer een gevangenisstraf staat).

De verzoekende partij benadrukt dat het voor hem zeer moeilijk was om zijn gevoelens onder woorden te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals blijkt uit het persoonlijk onderhoud. Niettemin werd er herhaaldelijk doorgevraagd om deze gevoelens te beschrijven, wat voor verzoeker erg moeilijk is. Hierdoor werd verzoeker ook steeds meer onzeker, omdat zij niet kon voldoen aan de verwachtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit versterkte nog de moeilijkheden die verzoekster reeds ondervond tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo omschreef hij dat homoseksualiteit is zoals het behoren tot een groep, waarbij verzoeker net hun verbondenheid wou benadrukken en niet dat dit een keuze is om, al dan niet, tot deze club te behoren.

Verzoeker benadrukt dat hij zijn medewerking gaf, maar er dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Hij kon de woorden moeilijk of niet vinden om zijn gevoelens en bewustwordingsproces te beschrijven. Bovendien liggen heel wat bevraagde zaken ver in de tijd, waardoor ook dit het beantwoorden van de gestelde vragen bemoeilijkte.

Verzoeker benadrukt dat uit het geheel van de voorliggende elementen en in het bijzonder de persoonlijke situatie van verzoeker, zijn homoseksuele geaardheid voldoende is aangetoond.

6. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker. Verzoeker genoot slechts een beperkt onderwijs. Hij ging tot de vijfde graad van het middelbaar onderwijs naar school. Daarnaast was hij werkzaam als kleermaker.

Verzoeker diende Nigeria te verlaten op 14 mei 2016 (meer dan 8 jaar geleden) en ontbreekt het hem sindsdien aan een sociaal netwerk om te voorzien in zijn levensonderhoud, waardoor hij vreest niet meer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. Bovendien is verzoeker vervreemd geraakt van zijn land van herkomst door een afwezigheid van meer dan 8 jaar uit zijn land van herkomst. Hij verblijft sinds augustus 2016 in Europa en bouwde zijn leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria. De verzoekende partij vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer naar een voor hem vreemd land (Nigeria) in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Deze elementen werden door verweerder niet beoordeeld in de bestreden beslissing.

[...]

Omwille van bovenvermelde redenen, loopt de verzoekende partij weldegelijk dermate in het oog dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige

schade. De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming.”

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker Nigeria verliet op 14 mei 2016 en sinds augustus 2016 in verschillende Europese landen heeft verbleven en beschermingsverzoeken heeft ingediend. Zo blijkt dat verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming deed in Italië op 5 oktober 2016, waar hij een weigeringsbeslissing kreeg. Verzoeker deed vervolgens een verzoek om internationale bescherming in Duitsland (18 juli 2018) en Nederland (15 februari 2019), maar kreeg in beide landen te horen dat zij niet verantwoordelijk waren voor het behandelen van verzoekers verzoek. Verzoeker diende op 27 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk in, maar reisde voor een beslissing kon worden genomen naar België. Verzoeker diende vervolgens een verzoek om internationale bescherming in België in op 14 november 2019, maar kreeg ingevolge zijn onrechtmatige afwezigheid tijdens het persoonlijk onderhoud op 1 juli 2021 de beslissing ‘beëindiging van de behandeling van het verzoek’. Na een verblijf in Italië van bijna 2 jaar, keerde verzoeker terug naar België en diende hij op 28 oktober 2022 een volgend verzoek in.

Hoewel verzoeker kort na zijn aankomst in Europa om internationale bescherming heeft verzocht in Italië in 2016, dient evenzeer vastgesteld dat verzoeker zijn procedure in 2019 niet heeft afgewacht in Frankrijk, dat hij vervolgens ook een procedure opstartte in België in 2019 zonder deze op te volgen en dat hij daarna bijna 3 jaar talmdes om een volgend verzoek in te dienen in België. Indien verzoeker een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in geval van terugkeer naar Nigeria, dan kan redelijkerwijze worden aangenomen

dat verzoeker zijn procedures zou opvolgen, alsook dat hij geen jaren zou wachten om een volgend verzoek in te dienen in België. Verzoekers houding vormt reeds een negatieve indicatie voor wat betreft de ernst van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Daarenboven stelt verweerder terecht dat verzoekers verklaringen in Italië manifest verschillen van zijn verklaringen in België, niettemin verzoeker herhaaldelijk heeft aangegeven dat hij hetzelfde relaas vertelde bij de Italiaanse en Belgische asielinstanties (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28-29).

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden:

“Zo blijken de vervolgingsfeiten in uw land van herkomst op pertinente elementen te verschillen. Voor de Italiaanse asielinstanties verklaart u dat u op een avond in augustus 2015 werd vastgehouden, maar nog kon weggrennen voordat de politie uw gegevens kon noteren. Er werden bijgevolg geen specifieke beschuldigingen tegen u geformuleerd. Voor de Belgische asielinstanties verklaart u daarentegen opgepakt te zijn op het internaat op 14 februari 2016. U zou in hechtenis gezeten hebben tot 29 februari 2016 en vertrok op 14 mei 2016, twee dagen voordat u voor de rechtbank diende te verschijnen. Op geen enkel moment maakte u in Italië notie van uw partner, of jullie hechtenis. Nochtans meent u in België dat dit de oorzaak was waarom u uw land verliet. Dat u hierover zulke tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch kelderen.

Ook andere aspecten van uw asielrelaas, zoals de aanleiding waarom u naar Benin City verhuisde, verschillen. Zo meent u in Italië dat u op zestienjarige leeftijd naar Benin City verhuisde met uw familie. Om uw ouders financieel te ondersteunen, ging u te werk als sekswerker ook al wist u dat dit een risico inhield. Een man vertelde u immers dat u hiermee veel geld mee kon verdienen. U ging naar clubs, een hotel of naar het huis van uw klanten. Voor de Belgische asielinstanties daarentegen verklaart u dat u alleen naar Benin City ging om daar school te volgen nadat u geen fashion mocht studeren van uw vader. U kreeg een relatie met uw kamergenoot. Op geen enkel moment verklaart u dat u geld verdiende als sekswerker. Meer zelfs, wanneer er u expliciet mee wordt geconfronteerd dat u in Italië verklaarde dat u zich diende te prostitueren, ontkent u dit gezegd te hebben (NPO, p.28).”

De voormelde motivering is terecht en pertinent en vindt steun in het administratief dossier.

De stelling in het verzoekschrift dat de gebeurtenissen reeds jaren geleden hebben plaatsgevonden kunnen de manifeste verschillen in verzoekers verklaringen aangaande essentiële punten van zijn asielrelaas niet verschonen. Zo verzoeker oppert dat er zich door de verstreken tijdsperiode verschillen kunnen voordoen in zijn herinneringen, kan niet worden aangenomen dat hij essentiële zaken als zijn hechtenis of zijn partner zou vergeten vermelden in Italië om dan wel aan te halen in België. Indien verzoeker de door hem verklaarde gebeurtenissen daadwerkelijk heeft beleefd kan niet worden aangenomen dat hij dermate incoherente en tegenstrijdige verklaringen zou afleggen inzake onder meer een hechtenis en sekswerk.

Bovendien blijkt dat verzoeker doorheen de verschillende door hem opgestarte procedures in Europa verschillende verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn geboortjaar. Verweerder merkt terecht op dat verzoeker in Duitsland en Frankrijk verklaarde dat hij geboren is in 1998, in Italië dat hij in 1992 geboren is en voor de Belgische asielinstanties dat hij in 2000 geboren is. Dat verzoeker zich van verschillende geboortedata heeft bediend kan bezwaarlijk worden gerechtvaardigd door de verstreken tijdsperiode. Verzoeker heeft met zijn leugenachtige verklaringen aangaande zijn leeftijd zijn medewerkingsplicht miskend.

5. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn homoseksuele geaardheid.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQIA+ verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQIA+ niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan de hiermee gepaard gaande vervolgingsfeiten.

Na analyse van de elementen in het dossier stelt de Raad, bovenop het hoger vastgestelde, tevens het volgende vast:

- Verzoekers verklaringen over de ontdekking van zijn seksualiteit kunnen niet overtuigen. Verzoeker geeft eerst aan dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen in Warri, toen hij 11 jaar was en begon met crossdressing (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17, p. 19), maar stelt daarna dat hij zijn geaardheid pas in Benin City ontdekte en dat hij deze gekregen/geleerd heeft van zijn toenmalige partner J. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 20, p. 22). Verzoeker legt niet alleen wijzigende verklaringen af over de ontdekking van zijn geaardheid, maar kan deze bovendien niet doorleefd toelichten. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker homoseksualiteit omschreef zoals het behoren tot een groep, waarbij verzoeker de verbondenheid wou benadrukken en niet dat het een keuze is om al dan niet tot deze club te behoren, vindt geen grond in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat hij homoseksueel werd door zijn partner en dat hij crossdresser, en niet homoseksueel, was geworden indien hij J. niet zou zijn tegengekomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Verzoeker lijkt homoseksualiteit te beschouwen als iets dat ontstaat door invloeden van buitenaf, in dit geval door zijn partner, in plaats van een diepgewortelde seksuele oriëntatie. Dat verzoeker oppert dat hij homoseksueel werd door zijn relatie met J. impliceert dat hij homoseksualiteit ziet als een keuze of een gevolg van omstandigheden.

- Verzoeker maakt zijn voorgehouden homoseksuele relatie met J. niet aannemelijk. Zo weet verzoeker niet hoe J. ontdekte dat hij aangetrokken was tot mannen, noch of verzoeker zijn eerste partner was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 27), geeft verzoeker aan te denken dat J. het *leerde* van andere jongens (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20) en kan hij (het begin van) hun relatie niet doorleefd omschrijven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 20-21).

- Uit verzoekers verklaringen blijkt niet de minste reflectie over de beleving van zijn beweerde geaardheid en zijn homoseksuele relatie in een homofobe maatschappij. Er kan niet worden aangenomen dat verzoeker stelt dat hij tot de betrapting en zijn aanhouding niet wist hoe homoseksualiteit gepercipieerd wordt in de Nigeriaanse samenleving en pas toen op de hoogte werd gebracht over het verbod op homoseksualiteit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Dit klemmt te meer omdat verzoeker stelt te vermoeden dat zijn partner hier wel van op de hoogte was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Bovendien is niet geloofwaardig dat verzoekers homoseksuele vrienden ook niet op de hoogte zouden zijn van de vijandigheid ten aanzien van homoseksualiteit, noch dat verzoeker zelf geen informatie zou hebben opgezocht over homoseksualiteit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19, p. 22). Zo verzoeker in het verzoekschrift opwerpt dat hij zijn relatie geheim hield en dat dit ervan getuigt dat hij op zijn hoede was en rekening hield met de gevolgen van zijn relatie, gaat hij voorbij aan zijn eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat enkele jongens op de hoogte waren van zijn relatie, alsook dat hij onvoorzichtig was uit onwetendheid inzake de situatie van homoseksuelen in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22).

- Verzoeker legt wijzigende verklaringen af over de al dan niet bestaande link tussen crossdressing en homoseksualiteit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

- Verzoeker gebruikt de verkeerde voornaamwoorden wanneer hij spreekt over zijn huidige vriendin, een transgender vrouw, en miskent haar gender door te stellen dat "hij" een "man" is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, p. 25). Bovendien blijkt verzoekers kennis over zijn huidige partner zeer miniem te zijn: verzoeker kent haar naam niet, weet niet sinds wanneer zij in België verblijft en kan niet toelichten wat zij samen doen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12, p. 25). Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat, indien al enig geloof zou worden gehecht aan deze relatie, dit een heteroseksuele relatie betreft.

- Aangezien verzoeker er niet in geslaagd is zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten. Dat verzoeker bovendien in Italië geen enkele melding gemaakt heeft van zijn partner J., noch van zijn arrestatie, haalt de geloofwaardigheid ervan fundamenteel onderuit. Daarnaast kan niet worden aangenomen dat verzoeker

en J. na hun vrijlating in afwachting van hun proces gewoon terug naar school gingen, te meer omdat de security van de school hen zou betrappt hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan de hiermee gepaard gaande vervolgingsfeiten in Nigeria.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn jonge leeftijd en beperkte scholing (tot het vijfde middelbaar), maar toont niet aan dat hij omwille hiervan niet in staat zou zijn om doorleefde verklaringen af te leggen aangaande zijn bewustwording en beleving van zijn geaardheid en over zijn relatie met J.. Bovendien is redelijk te verwachten dat, waar verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Nigeria in 2016 nog jong was, hij de bewustwording en beleving van zijn homoseksuele geaardheid en relatie op heden zou kunnen toelichten met het inzicht van een volwassen persoon. Bijkomend dient nog opgemerkt dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn leeftijd voor verschillende asielinstanties, zodat zijn verwijzingen naar zijn jonge leeftijd dienen te worden gerespectueerd.

Waar verzoeker verwijst naar het feit dat de gebeurtenissen zich reeds lang geleden afspeelden, herneemt de Raad dat dit geen afdoende verklaring biedt voor de manifeste tegenstrijdigheden aangaande essentiële elementen van zijn asielrelaas in verzoekers verklaringen voor de Belgische en Italiaanse asielinstanties.

Ook de algemene opmerking dat er veel tijd zat tussen het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud kan de voorstaande vaststellingen, die voornamelijk gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, niet wijzigen. Er zat immers minder dan 2 maanden tussen het interview bij de DVZ (17 november 2022) en het persoonlijk onderhoud (12 januari 2023).

Verzoeker tracht in het verzoekschrift zijn ondoorleefde verklaringen inzake zijn homoseksuele geaardheid te verschonen door te stellen dat hij moeite heeft om zich te uiten en dat hieruit zijn weerstand en worsteling met zijn homoseksualiteit blijkt. Verder stelt hij dat J. een belangrijk persoon voor hem was en dat hij herhaaldelijk heeft benadrukt hoe de gedragingen van J. niet te weerstaan waren en hoe hij zich hierbij voelde. Verzoeker gaat met zijn *post factum* nuanceringsen echter voorbij aan de voorstaande vaststellingen aangaande zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker kwam niet verder dan het geven van ondoorleefde, oppervlakkige, stereotiepe en ongeloofwaardige verklaringen aangaande zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en relatie. Bijgevolg kunnen de nuanceringsen in het verzoekschrift geenszins afbreuk doen aan de voorstaande vaststellingen.

Verzoeker slaagt er met zijn verweer in het verzoekschrift niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten ("*extract from crime diary*"; een kopie van verzoekers interview voor de Italiaanse asielinstanties en de beslissing; een brief van verzoekers huidige vriendin; brieven van boysproject; enkele foto's) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de actuele veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met zijn situatie. Hij stelt in het verzoekschrift dat hij een beperkte scholing heeft gehad, dat hij geen sociaal netwerk heeft in Nigeria om te voorzien in zijn levensonderhoud en dat hij vervreemd is geraakt van zijn land van herkomst door een afwezigheid van meer dan 8 jaar. Hij meent dat hij in Nigeria in een situatie zal terechtkomen van extreme armoede, die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals

voedsel, hygiëne en huisvesting. Verzoeker toont met deze loutere beweringen echter geenszins aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij, gelet op zijn profiel en wijze van handelen tijdens zijn jarenlang verblijf in Europa, niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Delta geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS